

mente, at den virkelig uproductive Formue burde beskattes gennem personlig Skat. En Skat paa den uproductive Formue vil, forekommer det mig, kun kunne forvares som Luxuskat. Nu, en Luxuskat kan have sin Berettigelse; men jeg mener blot, at gennem denne Lov, gennem en Lov om personlig Skat i Kommunen, bør den uproductive Formue ikke kunne rammes. Tillige maa jeg dog gjøre opmærksom paa, at det vil være let at nævne det ene Exempel efter det andet som Bevis paa, at en saadan Beskatning, som skulde være en Luxusbeskatning, i Virkeligheden ikke bliver det. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgfreds (Fenger) nævned et Exempel, hvorved det forekom mig at være tydeligt nok, at her var i alt Fald en Undtagelse at gjøre. Men jeg antager, at man kan nævne mange flere. Jeg vil sige, at en Videnskabsmand samler Bøger, anlægger maaffe lidt efter lidt gennem et langt Liv en ikke ringe Formue i en Bogsamling, det er en Formue, der har sin Verdi. Jeg tror, det vilde være i høj Grad uretfærdigt at beskaffe den. Det samme vil gjælde, og i endnu højere Grad, om andre rent videnskabelige Samlinger, som alle have deres Verdi. De kunne selges ved offentlig Auktion for Penge; men jeg vilde betragte det som i høj Grad uretfærdigt, om man vilde beskaffe dem. At der paa den anden Side kunde nævnes Exempler paa, at en saadan Beskatning virkelig vilde være retfærdig, ja, det er ganske sikkert. Men hvad den anden Formue angaar, som i og for sig er produktiv, men i det enkelte Aar ingen Indtægt har givet, burde den beskattes eller ei? Ja, der vil jeg gjøre en Forskiel. Forfaavidt der var Tale om en Statskat, vilde jeg være ubetinget enig med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgfreds (Fenger) i, at en saadan Formue ikke burde beskattes. En Formue, der ikke har givet nogen Indtægt i Løbet af det forløbne Aar, kan jeg ikke se, det er retfærdigt at paalægge Skat til Staten. Men jeg kan paa den anden Side ikke Andet end være i alt Fald delvis enig med det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg), naar han gjorde opmærksom paa de mærkelige Forhold, der gennem en saadan Undtagelse vilde kunne fremkomme i Smaakommunerne saavel i Kjøbstæder som paa Landet. Hvis man der vilde gjøre den samme ubetingede Regel gjældende, som i og for sig vilde være retfærdig, kunde der fremkomme høist uheldige Forhold. Høle Statten kunde et enkelt Aar komme til at hvile paa dem, der mindre kunne bære den end de, der maaffe i det paagjældende Aar havde lidt store Tab og som følge deraf ikke skulde betale Skat. Jeg gjør en bestemt Forskiel i dette Forhold mellem Stat og Kommune. Men naar man nu vil gaa den Vej, som det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgfreds (Frederiksen) vil gaa, at paalægge en Formue og en Indkomstskat, saaledes at Loven bestemte, at Formue skal beskattes direkte uden

Sensyn til dens Indtægt, og at den desuden skal være en ren Indkomstskat, kan jeg ikke ret indse, at man derigennem kunde naae et retfærdigere Forhold end ved at gaa den Vej, som jeg tror, at det ærede Medlem med Grund anbefalede ikke at gaa; thi ogsaa derigennem vil man jo dog ubetinget komme til det Spørgsmaal: i hvad Forhold skal Formuebeskatningen staa til Indtægtsbeskatningen? Man kan ikke undgaa det, thi den uproductive Formue vil jo i alt Fald kun være den mindre Del, der skal beskattes. Den virkelige Beskatningsgjenstand, der skal give nogen Indtægt for Kommunen eller Staten, vil dog være den productive Formue. Nuvel, vil da Forholdet væsentlig være anderledes end ved at opstille Regler for, hvorledes Formueindtægten skal beskattes paa een Maade og den personlige Indtægt paa en anden Maade? Jeg ser det ikke. Selv om man beskatter Formuen ved Siden af en Indkomstskat, vil man nødvendigvis komme til at undersøge i hvilke Forhold bør da Formuen rammes til den Maade, hvorpaa Indtægten rammes. Jeg ser ikke, at man kommer ud over det Spørgsmaal ved at gaa den Vej. Selv om man delte Loven i to Dele og indførte i een Lov en Formuebeskatning og i en anden en Indkomstskat, som man ligesaa lidt ud derover, idet dog bestandig den ene maatte betragtes som Supplement til den anden. Smidleritid, forudsat man nu var kommen ud over det Punkt, og man altsaa vilde indføre en direkte Formuebeskatning og en Indtægtskat, den sidste som Supplement til den første, tror man saa virkelig, at den sidste den rene Indtægtskat, ved Siden af Formuebeskatten vil blive stort retfærdigere end denne rene Indkomstskat alene? Jeg tror det ikke. Enhver Indtægtskat vil komme til at ramme Formuen, det vil sige den Formue, jeg kan tage og søle paa, den faste Formue stærkere end den ikke faste Formue og en Indtægt af personlig Virksomhed. Den vil komme dertil, fordi det er let at have et nogenlunde Begreb om, hvad Indtægt man har af en fast Eiendom; men det er meget svært at faae et bestemt Begreb om, hvad Indtægt der flyder af Handelsvirksomhed, Fabrikvirksomhed, Haandværksvirksomhed, Industri eller af en Kapital, der er laant ud eller anbragt i Statsobligationer eller andre Papirer, og det nytter ikke her, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg) sagde, at sige, at man er overbevist om, at alle Statsborgere, de Rige deres mindre end de Fattige, ikke ville skjule deres Formue. Hans Ytringer i saa Henseende kunne ligeoverfor den Modstand, der har været imod at give Alle lige Valgret i Kommunerne, fra hans Standpunkt være ironisk berettigede; men det har i og for sig praktisk taget ikke Noget at sige. Vi have endnu ikke haft nogen Indkomstskattelov, hvorved det er gjort Noget til Pligt at angive sine Indtægter; det er overladt til vedkommende Earningskommiss-